

Martina Šimková, Tábor – město a jeho časopis, bakalářská práce FF JU, České Budějovice 2007.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Za téma své bakalářské práce si Martina Šimková zvolila pohled na život v provinčním jihočeském městě Tábor očima redaktorů a přispěvatelů stejnojmenného časopisu, který vycházel od roku 1864. Navázat mohla na zásadní práce Jiřího Kořalky, který chápal Tábor vždy jako určitý modelový příklad, v němž se odrážely proměny, jimiž procházela celá česká společnost devatenáctého století. Kořalkovy práce v soupisu literatury samozřejmě nechybí, postrádat v něm můžeme ale širší orientaci v regionální literatuře. Detailnější znalost by si také zasloužily obecněji zaměřené práce k českému devatenáctému století.

Martina Šimková prostudovala dvacet ročníků (1864-1884) časopisu Tábor. Na jejich základě se pokusila zodpovědět otázky týkající se kulturního a společenského života ve městě, nacionalizace společnosti i proměny historického vědomí. Těmto badatelským okruhům odpovídá i struktura práce.

Nejprve se autorka zabývá kritikou vlastního pramene a zařazuje ho do kontextu vývoje žurnalistiky v Čechách i do souvislostí regionálních. Větší pozornost měla věnovat redakčnímu okruhu časopisu Tábor a jeho vztahu k místní intelektuální elitě. Dále pak na základě literatury velmi stručně charakterizuje podobu Tábora ve sledované době. Vlastní jádro bakalářské práce tvoří kapitoly pojednávající o společenském životě a národním a historickém vědomí. Badatelské otázky jsou v bakalářské práci položeny správně. Tábor totiž nebyl ve sledované době jen typickým provinčním českým městem, které se vyznačovalo bohatým kulturním a spolkovým životem, ale také „místem paměti“ hrajícím prvořadou úlohu ve formulaci historické tradice novodobého českého národa. Bohužel však Martina Šimková často zůstala u pouhého náznaku odpovědi, nebo ji nahradila interpretačním klišé. Mnohé z prostudovaného materiálu tak zůstalo nevyužito.

Práce působí dojmem jisté nedokončenosti či uspěchanosti. Možná právě to se stalo příčinou, že se autorka od slibného začátku nedostala k odpovídající konečné

podobě práce. Chvatu při dokončování práce svědčí i formální nedokonalosti. Nejvíce je v tomto smyslu zasažen seznam pramenů a literatury, obsahující zásadní nedostatky (jméno předcházející příjmení, nedodržení abecedního pořádku, absence řady titulů citovaných v textu). Přes uvedené vážné výhrady doporučuji práci k obhajobě, nemohu ji však hodnotit lépe než známkou **dobře**.

Mgr. Zdeněk Bezečný, Ph.D.

České Budějovice 20. 5. 2007